

ασπασμός

ασπασμός, ο, ουσ. [<αρχ. άσπασμός], το φιλί, το φίλημα: «μόλις συναντήθηκαν, αντάλλαξαν φιλικούς ασπασμούς»·

- *δεύτε τελευταίον ασπασμόν*, **α.** λέγεται στις περιπτώσεις που πλησιάζει η ώρα να υποστούμε κάποια σκληρή τιμωρία, κάποια συμφορά: «μόλις μάθει ο πατέρας μου πως έβαλα χέρι στο ταμείο, δεύτε τελευταίον ασπασμόν».

β. (ειρωνικά) λέγεται στις περιπτώσεις πως μας γίνεται πια ολοφάνερο πως κάποια δουλειά ή υπόθεση θα έχει αρνητική εξέλιξη για μας: «όσο για το εμπόριο, μ' όλες αυτές τις καταλήψεις των δρόμων και τις απανωτές απεργίες των εργαζομένων, δεύτε τελευταίον ασπασμόν». Από τη νεκρώσιμη ακολουθία·

- *τελευταίος ασπασμός*, το τελευταίο αποχαιρετιστήριο φιλί που δίνεται στο νεκρό μετά το πέρας της νεκρώσιμης ακολουθίας: «όλος ο κόσμος περίμενε υπομονετικά στη σειρά για να δώσει στον αγαπημένο νεκρό τον τελευταίο ασπασμό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας